

پشت پرده صدور مجوز تأسیس داروخانه/درخواست از وزیر بهداشت

written by ravabet | ۱۴۰۰/۰۴/۰۴

به گزارش مجله خبری غذا و دارو به نقل از خبرگزاری مهر در بیانیه انجمن دانشجویان داروسازی ایران خطاب به وزیر بهداشت، آمده است: خرید و فروش میلیاردی مجوز داروخانه‌ها و سر به فلک کشیده شدن مجوز داروخانه‌ها نتیجه انحصار در اعطای مجوز و آئیننامه قبلی است. با آئیننامه جدید امید معرفت که این انحصار برداشته شود اما فشار ذی نفعان انحصار موجب دستور توقف آن از طرف جنا بعالی شده است.

با توجه به وجود قوانین محدود کننده و انحصاری که در آئیننامه قبلی مجوز تأسیس داروخانه‌ها وجود داشت، طی ابلاغیه وزارت بهداشت در ۸ خرداد ۱۴۰۰ برخی از مهم‌ترین این محدودیتها که حد نصاب جمعیتی و حد فاصله از داروخانه دایر بود، عملی از این آئیننامه حذف شده بود و بستر رقابت پذیری و افزایش رفاه مردم از نظر دسترسی و ارتقای سلامت و بهداشت جامعه و نیز استغال فارغ التحصیلان داروسازی را فراهم می‌نمود، اما گویا خبرها حاکی از توقف این آئیننامه است، توقف اقدام قابل تحسینی که در «سال تولید، پشتیبانی‌ها و مانع زدایی‌ها» می‌توانست از مهم‌ترین اقدامات در جهت مانع زدایی و رفع انحصار باشد.

خبر ابلاغ آئیننامه جدید به مثابه دمیدن روح تازه‌ای به کالبد بیجان و بعزم جامعه داروسازی کشور و قدمی بلند به سمت انحصار زدایی از تأسیس داروخانه‌ها و خدمات محور شدن داروخانه‌ها بود. مع‌الاسف ما فیای دارو و دلالان این حوزه بار دیگر منافع خود را با آئیننامه جدید در خطر دیدند در صدد مقابله با آن برآمدند. در حال حاضر سوال اصلی این است که آیا بهتر نیست به جای ایستادن در کنار دلالان و داروخانه‌داران در کنار داروسازان بایستید و برای بهبود خدمات سلامت محور بجنگید؟

ارزش پروانه‌های تأسیس داروخانه در اکثر شهرهای بزرگ سر به فلک کشیده است و انحصار در تأسیس در آئیننامه سابق کاملاً مشهود است لذا داروسازان جوان برای تأسیس داروخانه خود، در صورت نداشتن سرمايه هنگفت، باید چندین سال در صفات طولانی تأسیس، منتظر بمانند. آئیننامه سابق داروخانه‌ها را به جولانگاه پراتیکها و افراد غیر متخصص تبدیل کرده بود لیکن در آئیننامه جدید داروخانه از محل فروش به مرکزی برای ارائه مؤثر خدمات سلامت تبدیل شده است. همین مسائل و مشکلات در آئیننامه سابق موجب نگاه نادرست عده‌ای از مردم و پزشکان به داروخانه به عنوان محل فروش به جای ارائه خدمات سلامت گردیده است.

آیا اجرای قوانین داروسازی باید در گرو تصمیمات و نظرات انجمن داروخانه داران، پراتیکها و دلالان و انجمن پزشکان عمومی باشد؟ آیا تعیین سرنوشت و تصمیم گیری برای داروسازان توسط اقشاری خارج از جامعه داروسازی با استفاده از رانت و قدرت صحیح است؟ به راستی چه کسانی در پس پرده فشار به وزیر برای لغو آئیننامه جدید بوده اند و از توقف آن منتفع می‌شوند؟

جامعه داروسازی از شخص جنا بعالی مطالبه دارد که از آئیننامه‌ای که می‌توانست حقوق تضییع شده داروسازان را جبران کند سراسیمه دفاع کند و سنت حسنی‌ای را به عنوان یادگار خویش باقی بگذارد.